

ADVIES UITGEBRACHT
DOOR DE ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST
TIJDENS ZIJN ZITTING VAN 21 MAART 2002

inzake

**het ontwerp van Gewestelijk Ontwikkelingsplan
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**

ONTWERP VAN GEWESTELIJK ONTWIKKELINGSPLAN VAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST.

Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. 21 maart 2002

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 18 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw heeft men de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verzocht om, binnen een termijn van zestig dagen vanaf het verstrijken van het openbaar onderzoek, zijn advies te formuleren inzake het ontwerp van Gewestelijk Ontwikkelingsplan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 10 januari, 5, 19, 26 februari en 5, 8, 12 en 14 maart 2002 is bijeengekomen, formuleert de Raad het volgend advies.

Algemene beschouwingen

De Raad heeft met de grootste belangstelling kennis genomen van het ontwerp van Gewestelijk Ontwikkelingsplan.

De Raad stelt vast dat de procedure voor de opmaak van een Gewestelijk Ontwikkelingsplan, zoals de OOPS van 1991 deze voorziet, bijzonder zwaar is en dat de Regering dientengevolge het GewOP pas halfweg of aan het einde van de legislatuur kan aannemen.

De Raad verheugt zich over de inspanningen die het Gewest geleverd heeft om de economische operatoren en de bewoners van het bestaan van dit planontwerp en het verloop van het openbaar onderzoek op de hoogte te brengen (permanente gemeentediensten, informatieavonden, groene telefoon, website). Niettemin betreurt hij het dat het bijzonder moeilijk was om het ontwerp in zijn volledige versie (Belgisch Staatsblad van 16 oktober 2001), die doorgaans voor alle stadsactoren toegankelijk was, te lezen en te begrijpen. Dit verklaart misschien waarom er tijdens het openbaar onderzoek maar zo weinig klachten werden neergelegd, in vergelijking met het vorig ontwerp van GewOP.

Aldus verschijnen er in de tekst incoherenties en tegenstellingen tussen de vaststellingen, de uitdagingen en de prioriteiten, evenals een gebrek aan overeenstemming tussen de Franse en Nederlandse versie van het ontwerp. Het ontbreken van een glossarium blijkt des te betreurenswaardiger daar diverse benamingen vaak begrippen lijken te omvatten, die dicht bij elkaar aanleunen.

Bovendien vormt het ontwerp van GewOP eerder een repertorium van maatregelen en voornemens, die zeker lovenswaardig zijn, dan wel een strategisch en operationeel plan met voor elke prioriteit precieze en meetbare doelstellingen, de beschrijving van de aan te wenden menselijke en financiële middelen, de kwalificatie van de prioritaire gebieden per type van maatregelen en in fine een kalender voor de uitvoering van de weerhouden maatregelen.

Zoals hij dit bij de publicatie van zijn reflectie 'Strategische krachtlijnen voor de economische en sociale ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest' had aangekondigd, heeft de Raad het ontwerp van Gewestelijk Ontwikkelingsplan onderzocht in het licht van de ontwikkelingsvectoren en de actiepistes, die hij als de pijlers van zijn analyserooster had weerhouden. De Raad stelt vast dat een aantal ontwikkelingsvectoren en pistes, die hij in juni 2001 had aanbevolen, in het ontwerp van GewOP werden weerhouden en willekeurig over de twaalf prioriteiten werden verspreid.

Hij betreurt het dat, tegenover de drie belangrijkste uitdagingen waarmee hij instemt, de twaalf prioriteiten van het stadsontwerp in vele gevallen de respectievelijke vruchten van veelvuldige voorafgaandelijke studies en hun aanbevelingen lijken, dan wel het resultaat van een globale en synthetische reflectie rondom de ontwikkelingsvectoren, die alle stadsactoren samen zouden kunnen mobiliseren.

De Raad dringt er eveneens op aan dat men alle beleidsvormen, die men in de twaalf prioriteiten beoogt, aan een regelmatige en globale evaluatie zou onderwerpen en de sociale gesprekspartners hiervan op de hoogte zou brengen.

Ten slotte verheugt de Raad zich erover dat de Regering *'een echte dialoog tussen de Brusselse sociale gesprekspartners en openbare actoren op gang wil brengen...'*. Niettemin stelt hij vast dat de Regering van plan is om hem verschillende nieuwe opdrachten toe te vertrouwen. De Raad herinnert de Regering er eensgezind aan dat, sinds de ordonnantie van 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het statuut en het personeelskader nog steeds niet werden verduidelijkt, net zomin als de financiële en logistieke middelen die absoluut noodzakelijk zijn om zijn verschillende opdrachten nu en in de toekomst efficiënt te vervullen.

Bijzondere beschouwingen

Rekening houdend met wat hiervoor werd verduidelijkt en na het ontwerp van het GewOP op transversale wijze te hebben geanalyseerd, heeft de Raad besloten om zijn aandacht vooral toe te spitsen op de materies die meer in het bijzonder onder zijn bevoegdheid vallen, met name de economische en sociale domeinen, evenals op de materies die een rechtstreekse of onrechtstreekse invloed op deze beide domeinen zouden kunnen uitoefenen.

Het advies van de Raad is niet allesomvattend, maar heeft zich geconcentreerd op de thema's die in zijn midden het meest werden besproken.

Na zijn transversale analyse heeft de Raad, voor de formulering van zijn advies, een aantal prioriteiten verenigd waarbij volgens hem gezamenlijke commentaren dienden te worden geleverd.

Prioriteiten 2 en 6

Prioriteit 2. Dynamiek verlenen aan het geheel van de sectoren van de Brusselse economie...

Prioriteit 6. Verhoging van de commerciële, culturele en toeristische aantrekkingskracht...

De Raad is van oordeel dat deze beide prioriteiten nauw samenhangen en één enkele prioriteit zouden moeten vormen, die alle economische operatoren en activiteiten (met inbegrip van de handel, het toerisme en de cultuur) en de vrije, intellectuele en dienstverlenende beroepen zou moeten omvatten. Deze laatste dragen immers ongetwijfeld bij tot de aantrekkingskracht van het Gewest, maar zijn vóór alles volwaardige economische operatoren, die in de eerste plaats een meerwaarde, inkomsten en zowel bezoldigde als zelfstandige banen moeten creëren. De Raad gaat ermee akkoord dat de sectoren van de handel, het toerisme en de cultuur onbetwistbaar bijdragen tot de globale aantrekkingskracht van de Stad en het Gewest. Niettemin is hij van oordeel dat men voor deze sectoren specifieke economische belevismvormen op het hele grondgebied van het Gewest moet ontwikkelen.

In dit kader meent de Raad dat één van de prioriteiten van de Regering erin moet bestaan om een gunstig klimaat voor de economie en de werkgelegenheid te creëren.

De Raad wijst er in dit opzicht op dat het GewOP aankondigt dat het Gewest een fiscaliteit zal ondersteunen, die de economische bedrijvigheid niet bestraft. Tevens kondigt het de oprichting aan van een Observatorium van de fiscaliteit, dat het toelaat om de aard en de evolutie van alle vormen van gemeente- en gewestbelastingen in Brussel en zijn periferie te analyseren. De Raad is gevoelig voor deze bekommernis van de Regering en dringt erop aan dat de gewestelijke en gemeentelijke fiscaliteit op het intergewestelijk niveau geen belemmeringen mogen vormen voor de concurrentiekracht van de economische activiteiten, die in Brussel worden uitgeoefend.

Hetzelfde geldt voor de administratieve lasten, die een financiële impact op de ondernemingen uitoefenen.

De Raad is van oordeel dat de beleidsvoeringen voor de economie, de werkgelegenheid en de fiscaliteit samenhangen en onderling afhankelijk zijn en dus niet van elkaar mogen worden losgekoppeld. Hij wenst dat men deze drie beleidsvoeringen in één en dezelfde prioriteit aan bod zou laten komen.

De Raad pleit voor een algemeen economisch beleid en vraagt dat de steunmaatregelen voor de professionele investeringen zich zouden richten naar alle economische operatoren (met inbegrip van de sector van de dienstverleningen aan bedrijven en personen, de industriële ondernemingen, alle zelfstandigen, vrije beroepen en KMO's), ongeacht hun lokalisatie op het grondgebied van het Gewest. Men mag de reeds bestaande sectoren, die geen geavanceerde sectoren zijn, niet verwaarlozen.

Bovendien herinnert de Raad eraan dat de begroting, die het economisch beleid wordt toegewezen, de ambities ervan moet evenaren. Bijgevolg kan men deze begroting niet handhaven op het huidig peil, dat ontoereikend is en veel lager ligt dan dat van de andere twee Gewesten van het land.

In verband met de bevordering van de oprichting en ontwikkeling van de KMO's en ZKO's vraagt de Raad dat de overheid niet zou interveniëren op plaatsen waar operatoren uit de privé-sector efficiënt werk verrichten en raadt hij een nauwere samenwerking met de interprofessionelen van de privé-sector aan.

De Raad stelt vast dat het ontwerp van GewOP in Punt 4.2. stipuleert dat : *'De economische activiteit voor een meerwaarde en werkgelegenheid zorgt. Deze definitie dekt zowel de productiesector en de industriële sector als de dienstensector. De productie-activiteiten veranderen trouwens van aard : de productie van materiële en immateriële goederen raakt meer en meer verstrengeld'*. De Raad stelt voor om de inspanningen van het Gewest effectief en consequent toe te spitsen op de productiesector en de industriële sector. Dit zal enerzijds de synergie tussen de R&D en de toepassingen ervan ten goede komen en anderzijds de sector van de dienstverlening aan de ondernemingen en hun ondernemingspartners dichterbij elkaar brengen.

De Raad pleit voor een globale en regelmatige evaluatie van de verschillende maatregelen op het vlak van de werkgelegenheid en de economische functie.

De Raad vraagt dat de invoering van de sociale clausules in de overheidsopdrachten op realistische wijze en in overleg met de betrokken beroepssectoren zou gebeuren en dat men deze aan een regelmatige en globale evaluatie zou onderwerpen. De toepassing van de sociale clausules zou ook andere vormen moeten kunnen aannemen dan tot op heden het geval was en zou zich bijvoorbeeld eerder moeten toespitsen op de opleiding en de herinschakeling, dan wel op de aanwerving van werknemers voor een bepaalde duur.

De Raad verheugt zich over het belang dat het GewOP hecht aan de non-profitsector, die heel wat Brusselse werknemers en vrije beroepen een baan verschaft.

Meer in het bijzonder in verband met de cultuur verheugt de Raad zich erover dat het ontwerp van GewOP enerzijds erkent dat een democratisch cultuurbeleid gegrond is en dat men anderzijds een beleid moet voeren om deze cultuur te promoten. De Raad is evenwel van oordeel dat men eerder in de huidige context van de verdeling van de bevoegdheden over de aantrekkingskracht van de cultuur moet nadenken.

In verband met de werkgelegenheid en de opleiding verwijst de Raad ten slotte naar zijn deelname in de opmaak van de bijdrage van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid 2002 en zijn adviezen inzake het Nationaal Actieplan voor de Werkgelegenheid 2001, het gemengd beheer van de arbeidsmarkt en de buurtdiensten en -banen.

Prioriteit 4

Prioriteit 4. De huisvesting

De Raad is van oordeel dat het huisvestingsbeleid, dat zich traditioneel op de toegankelijkheid van de woningen voor de gezinnen met lage inkomens richt, globaler moet worden en eerder op vormen van openbare-private partnerships moeten worden gebaseerd.

De Raad wil de nadruk leggen op de verschillende positieve initiatieven op het vlak van de huisvesting, waarvan er enkele in de andere Gewesten van het land en niet of niet meer in Brussel bestaan :

- de kosteloze verzekering tegen inkomstenderving bestaat in de andere twee gewesten van het land en is uit het Brussels reglementair arsenaal verdwenen ; deze aanmoediging voor de investering van particulieren zou men moeten herstellen.

- hoewel het huidig stelsel van de aankoop- en renovatiepremies naar de grootst mogelijke sociale gelijkheid streeft - de laagste inkomensklassen worden in de moeilijkste wijken bevoorrecht - is het niettemin uiterst complex. Een vereenvoudiging dringt zich op.
- de Raad stelt vast dat er in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest nog steeds talrijke uiteenlopende en oude gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen bestaan. Hij stelt voor om deze verordeningen te harmoniseren en deze te laten baseren op de technische informatienota's, die het Wetenschappelijk en Technisch Centrum van het Bouwbedrijf heeft opgemaakt.

De Raad wijst op de groeiende concurrentie tussen de Gewesten op het niveau van het huisvestingsbeleid. Zo heeft het Vlaams Gewest zopas belasting- en heffingverlagende maatregelen genomen, bovenop de reeds bestaande voordelen voor een lokalisatie in de Vlaamse periferie van Brussel. Bovendien stelt het Vlaams Gewest een reeks sociaal- en milieugerelateerde premies en tussenkomsten voor, die de overheid van het Gewest niet onverschillig kunnen laten.

De Raad nodigt de gewestelijke Regering uit om met de federale Regering te onderhandelen over een herziening van de kadastrale inkomens, opdat deze de sociologische evolutie van de Brusselse woonmarkt met deze van de periferie vergelijkenderwijs in aanmerking zouden nemen.

De veralgemeende verhoging van de huurprijzen in het Brussels Gewest blijkt te zijn toe te schrijven aan de versterking van Brussel als Europese hoofdstad en aan de gevolgen hiervan : de aanwezigheid van duizenden internationale kaderleden en ambtenaren, die begiftigd zijn met financiële middelen die niet te vergelijken zijn met het gemiddeld inkomen per inwoner, en die geen Inkomstenbelastingen betalen.

In dit opzicht acht de Raad het van fundamenteel belang dat het voornemen *'om de stadsstructuur te bewaren, het leven in de wijken te beschermen en de bewoners te behouden'* een vaste vorm zou aannemen doorheen concrete acties van de betrokken overheden.

Dientengevolge is de Raad van oordeel dat men de vastgoed- en de huurmarkt niet zonder omkadering hun gang mag laten gaan. Dit zou immers in de eerste plaats van Brussel maken, hetgeen het ontwerp van GewOP wil vermijden : *een stadsgewest zonder ziel* (2.3.1).

De Raad meent dat men te weinig wijken heeft weerhouden om van een handelskerncontract te laten genieten, terwijl 89 % van de handelskernen een geringe of middelmatige leefbaarheid vertoont.

Ten slotte werden bepaalde instrumenten voor de stadsrenovatie, zoals de premie ter verfraaiing van de voorgevels, niet voor de handelspanden uitgedacht.

Prioriteit 5

Prioriteit 5. Ruimtelijke ordening en planning

De Raad verheugt zich erover dat de Regering de procedures wil vereenvoudigen en de instrumenten voor de planning wil verhelderen, zodat deze coherenter zouden worden. Hij wijst erop dat men een 'Code voor de Stedenbouw' moet opmaken, die toegankelijk en verstaanbaar is voor alle stadsactoren, bewoners en economische operatoren.

Hij maant de overheid evenwel tot voorzichtigheid aan voor wat betreft het gebruik van nieuwe instrumenten, zelfs zonder reglementaire gevolgen, zoals het Richtplan dat tegen de gewenste vereenvoudiging van de procedures zou kunnen indruisen.

De Raad dringt eveneens aan op het belang van de inspanningen, die de Regering op het niveau 'van de informatie-instrumenten en de stadsmarketing' voorziet. Zowel de burgers als de ondernemingen moeten over duidelijke, precieze en verstaanbare informatie inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening kunnen beschikken.

Een hoewel de Raad ten slotte ermee instemt om op het gewestelijk niveau op een symbolische plaats een 'Huis voor de Stedenbouw' op te richten, is hij toch van oordeel dat een meer lokale benadering eveneens gewenst is om de gemengde handelsfunctie in de handelskernen beter te kunnen beheren. Met name de gemeenten zouden meer inspanningen moeten leveren om potentiële investeerders te onthalen en bij te staan.

Prioriteit 8

Prioriteit 8. De mobiliteit

1. Beperking van het autoverkeer en openbaar vervoer

De Raad stemt in met de doelstellingen van de Regering om de woongebieden te beschermen, de veiligheid van openbare ruimten te verbeteren en de toegankelijkheid van de bewoners en bezoekers van het Gewest tot de verschillende (economische, sociale, culturele en commerciële) stadsfuncties te waarborgen.

Ter verwezenlijking van deze doelstellingen sluit hij zich aan bij het principe van de multimodale benadering en het begrip "transportketen", dat deze benadering ondersteunt en impliceert dat men in de beste omstandigheden qua comfort, veiligheid en informatie van de ene transportwijze op de andere kan overschakelen.

De Raad vraagt evenwel met aandrang dat de beperkende maatregelen tegen het autoverkeer zouden worden voorafgegaan door een aanzienlijke uitbreiding van het aanbod aan alternatieve openbare vervoersmiddelen, die de gewenste modale overschakeling kunnen opvangen. Zoniet vreest de Raad ernstige negatieve gevolgen voor de economische en commerciële bedrijvigheid in het Gewest.

Het mobiliteitsbeleid, en meer in het bijzonder de vermindering van het aantal baanvakken, de vermindering van het autoverkeer en het parkeren, moet verschillen naargelang de bestemming van de verschillende gebieden (residentiële, commerciële, economische, administratieve, ...).

Voor de uitbreiding van het openbaar vervoersaanbod moet men onvermijdelijk het metro-tram-busnet op het grondgebied van het Gewest versterken en een Gewestelijk Expres Net (GEN) aanleggen :

- waarvan het rollend materieel voor een stedelijke transportwijze is ontworpen (toegankelijkheid, breedte van de zitplaatsen, platformen, ...),
- dat het Gewest doorheen de veertig geplande haltes volledig verbindt,
- dat op het voorafgaandelijk versterkte metro-tram-busnet steunt en dit valoriseert.

In dit opzicht hekelt de Raad met kracht de houding van de NMBS, die in haar benadering van het GEN de aanleg van dit nieuwe netwerk in een optiek van Inter-Cityverbindingen en niet als stedelijk transportmiddel blijft benaderen.

De nagestreefde efficiëntie van het GEN vereist eveneens een groter aanbod aan parkeerplaatsen rondom de haltes, zowel in het Brussels Gewest als in diens periferie.

In afwachting van de hiervoor beschreven werkzaamheden is de Raad voorstander van de aanleg van zoveel mogelijk eigen beddingen voor trams en bussen, wanneer de plaatselijke omstandigheden en de verbindingen van de ondernemingen dit toelaten en dit in nauw overleg met alle betrokken actoren wordt gerealiseerd.

2. Zones 30, hiërarchie en inrichting van het wegennet

De Raad deelt de wil van de Regering om de veiligheid en het leefklimaat van de woonwijken te verbeteren.

Hij stelt evenwel vast dat de meeste gemengde, sterk gemengde en administratieve gebieden en handelslinten, zoals deze in het GBP worden gedefinieerd en die de voornaamste economische en handelsactiviteiten van het Gewest verenigen, eveneens in het stelsel van de zones 30 zijn vervat.

De Raad vraagt bijgevolg dat men voor elke zone 30 een diepgaand onderzoek zou verrichten naar de huidige of toekomstige inplanting van ondernemingen en handelszaken en dat men hun toegankelijkheidsbehoeften (wagencapaciteit, leveringen, cliënteel, ...) zou bestuderen. Dit impliceert op zijn minst een voorafgaandelijk en grondig overleg.

De inrichtingen van de wegen binnen de zones 30 moeten een grotere veiligheid en leefbaarheid waarborgen, maar mogen in geen geval fysieke obstakels voor de toegankelijkheid van deze operatoren vormen.

Door de invoering van de zones 30 zal een bijkomende verkeersstroom naar de wegen uit een hogere hiërarchie verschuiven. De Raad dringt er dan ook op aan om de capaciteit en de doorstroming van deze wegen te vergroten, gelet op het feit dat een vlotte doorstroming een wel degelijk lagere maar constante snelheid moet waarborgen en aldus de vervuiling als gevolg van het voortdurend stilstaan en optrekken kan vermijden.

Teneinde de bekendmaking van de geplande inrichtingen en een zo breed mogelijk overleg met de economische actoren en bewoners te bevorderen, beveelt de Raad aan dat alle wegwerkzaamheden, die door het Regeringsbesluit van 11 januari 1996 van de stedenbouwkundige vergunning zijn vrijgesteld, het voorwerp zouden vormen van bekendmakingsmaatregelen, informatiezittingen en een door een Overlegcomité opgevolgd openbaar onderzoek.

Ten slotte zou men voor de geplande weginrichtingen in situ tests moeten verrichten via voorlopige en omkeerbare inrichtingen, waardoor men hun relevantie en efficiëntie beter zou kunnen inschatten.

3. De handelskernen

Naast alle aanbevelingen van punt 2 zal men de handelskernen specifiek moeten benaderen, rekening houdend met het soort handelszaken, hun verzorgingsgebied, de aard van de aangeboden goederen, de frequentie van de leveringen en de parkeerbehoeften.

4. Stedelijk distributiecentrum en leveringen van goederen

In verband met het vrachtwagenverkeer voorziet het ontwerp van GewOP logischerwijs om de laad- en loshandelingen buiten de openbare weg te verschuiven. Vaak bevinden de nodige installaties van de ondernemingen in de gemengde en woongebieden zich binnen de huizenblokken. Bijgevolg zou het GewOP de aanpassing van het GBP moeten voorzien, waarvan de algemene voorschriften elke inbreuk op het interieur van de huizenblokken in deze gebieden verbieden.

Het ontwerp voorziet eveneens de realisatie van een logistiek plan, gebaseerd op een 'stedelijk distributiecentrum' (SDC). De Raad betwist de opportuniteit zelf van het ontwerp niet, gezien het SDC de afname van het transitverkeer van de vrachtwagens in het Gewest hoofdzakelijk moet bevorderen en compenseren.

De Raad vraagt evenwel dat de modaliteiten voor de verwezenlijking van het SDC en de begeleidingsmaatregelen de specifieke leverings- en bevoorradingsbehoeften van bepaalde sectoren zouden vrijwaren. Zo zouden bijvoorbeeld de grote distributie, het bouwbedrijf of nog de brandstoffensector zich noch economisch, noch technisch aan een systematische opsplitsing van de grote laadhandelingen kunnen aanpassen. Hetzelfde geldt voor de kleine ondernemingen of handelszaken. De kost van het ontwerp zou hun concurrentiekracht aantasten en een overbodige druk op de reeds bestaande en toereikende beschikkingen uitoefenen. De Raad acht het redelijk dat het ontwerp van GewOP deze context in herinnering zou brengen.

5. De parkings in voor economische activiteiten bestemde gebouwen

Het ontwerp van GewOP voorziet een herziening van de omzendbrief 'De Saeger', die per voor economische activiteiten bestemd gebouw een beperking van het aantal parkeerplaatsen in functie van in hoofdzaak de nabijheid en kwaliteit van de openbare vervoersverbindingen voorziet.

De Raad is van oordeel dat alle gebouwen met een economische bestemming moeten worden uitgerust met voldoende parkeerinfrastructuur in functie van hun lokalisatie en hun behoeften. De Raad verwerpt het voornemen om het aantal toegelaten parkeerplaatsen in de bestaande gebouwen systematisch te verminderen, door met name de inhoud van de vroeger uitgereikte milieuvergunningen opnieuw ter discussie te stellen. Deze maatregel zou de vraag naar parkeerplaatsen aan de oppervlakte doen toenemen, hetgeen het ontwerp van GewOP overigens wil tegengaan.

Prioriteit 9

Prioriteit 9. Het milieu

De Raad stelt vast dat het geplande beleid ter vermindering van de emissies van gassen met broeikas effect zich in hoofdzaak toespitst op de geraamde vermindering van het autoverkeer, waarop in Prioriteit 8 uitvoerig werd ingegaan. In verband met de emissies verbaast hij zich over het gebrek aan overeenstemming tussen de cijfers die het ontwerp van GewOP naar voren schuift en de cijfers die in het kader van de intergewestelijke onderhandelingen over het Nationaal Klimaatplan werden weerhouden.

De Raad vraagt dat het GewOP de particulieren en ondernemingen daadkrachtiger ertoe zou aanzetten om hun emissies te verminderen door hun verwarmingsinstallaties aan te passen en door rationeler met energieverbruik om te gaan.

De Raad wijst eveneens op de geluidsoverlast van bepaalde airconditioningsinstallaties.

Op het niveau van het waterbeheer is de Raad van oordeel dat de grote Brusselse verbruikers van degressieve tarieven zouden moeten kunnen genieten, voor zover ze maatregelen treffen voor de selectieve inzameling van regenwater en van hun vervuild water, dat ze efficiënt zullen moeten zuiveren.

Prioriteit 10

Prioriteit 10. Een strategie uitwerken die de interculturele, internationale en Europese aard van Brussel naar waarde schat...

De Raad meent dat het concept van het interculturele moet worden verhelderd en uitgediept.

Het GewOP wil een bevolking ontmoeten, die aan de internationale functie is gelieerd, en wil haar aanwezigheid versterken. Dit mag evenwel de uitdaging niet verhullen, die het Gewest moet aangaan en die resulteert uit de aanwezigheid van een geïmmigreerde bevolking, die zich grotendeel duurzaam in het Gewest vestigt. Deze aanwezigheid biedt een kans, op voorwaarde dat men oplossing zal vinden voor de integratieproblemen en voor de toegang tot tewerkstelling en tot een behoorlijke huisvesting.

Dientengevolge vraagt de Raad de oprichting van een specifiek Observatorium dat zich richt op het onderzoek van de stromen, het onthaal van de nieuwkomers en de impact van dit onthaal op het Gewest.

Terwijl men deze verschillende fenomenen specifiek moet waarnemen, moet het beleid dat men dienovereenkomstig moet voeren globaal zijn en zich zonder onderscheid tot alle betrokken personen richten, zodat dit het gevoel creëert dat men tot één en dezelfde gemeenschap behoort. De domeinen van het onderwijs en de opleiding moeten dan weer doelgericht en adequaat worden benaderd.

In verband met de internationale en Europese functies onderstreept het ontwerp dat Brussel zich steeds meer als de Hoofdstad van Europa profileert en dat deze functie, mits een goede omkadering en beheer, het Gewest aanzienlijke ontwikkelingsperspectieven biedt.

Het beschouwt de gevolgen van de uitbreiding in termen van vastgoedinfrastructuren, maar ook van sociale, culturele en transportvoorzieningen. Er wordt aan herinnerd dat Brussel de kwaliteit van zijn stadsstructuur moet vrijwaren.

De Europese en internationale functies doen in een aantal domeinen (stedenbouw, infrastructuur, verkeer en telecommunicatie) een aantal behoeften ontstaan, die de louter gewestelijke behoeften overstijgen. Het beheer van deze complexiteit, tegen een achtergrond van wederzijdse samenwerking en ontwikkeling, moet de voornaamste uitdaging van een slagvaardig stadsproject vormen.

Het ontwerp onderstreept dat men de bewoners, maar ook de Europese ambtenaren een objectieve en doorzichtige informatie moet verstrekken, teneinde "de clichés" te vermijden. De Raad sluit zich hierbij aan.

De internationale functie van Brussel vormt onbetwistbaar een belangrijke drager voor de economische ontwikkeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Niettemin moet men zich ook in het bijzonder om de nadelen van deze functie bekommeren. Zo heeft de aanwezigheid van talrijke internationale ambtenaren met hoge inkomens een zekere impact op de woonkost van de autochtonen, hetgeen de overheid niet onverschillig mag laten. Op dezelfde wijze zou de organisatie van veelvuldige Europese topontmoetingen het Gewest ertoe moeten aanzetten om geleidelijk aan een schadevergoedingsfonds aan te leggen voor de bewoners, handelaars en ondernemingen, die vroeg of laat onvermijdelijk schade zullen oplopen door niet geïdentificeerde of insolvable manifestanten, ondanks de goede wil en de efficiëntie van de ordehandhavers. Een heel bijzondere aandacht zal moeten uitgaan naar de handelaars en ondernemingen, die als gevolg van manifestaties niet terug te winnen omzetverliezen lijden.

In verband met de prestigeprojecten dringt de Raad erop aan dat deze zouden passen in een dynamisch kader voor de duurzame herwaardering van de Stad en naar een maximale sociaal-economische weerslag voor het Gewest zouden streven, in het kader van een overleg met alle betrokken economische actoren.

Prioriteit 12

Prioriteit 12. Een wetenschappelijk beleid ontwikkelen...

De Raad verheugt zich over de oprichting van een 'Instituut ter aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel' (IWOIB) en vraagt om dit zo vlug mogelijk te installeren. Hij steunt eveneens de oprichting van een 'European Research and Innovation Center - Brussels' (ERICB). Hij wijst evenwel op het gevaar van een overbodige overlapping met de Technopool, Ecobru, het EEBIC, Brussels Congres, ... en vraagt om de opdrachten en taken van deze verschillende organen duidelijk te definiëren.

De Raad is van oordeel dat de onderzoekssector als dusdanig een economische sector op zich vormt, die bijdraagt tot de creatie van tewerkstelling en een meerwaarde in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en dat deze alleen al daarom als gelijk welke andere sector moet worden gepromoot.

Niettemin begrijpt de Raad dat de Regering de resultaten van het gevaloriseerd onderzoek op het grondgebied van het Gewest wil zien, maar lijkt het hem moeilijk om de gewestelijke steun systematisch ondergeschikt te maken aan een industriële exploitatie intra muros. Zoniet zou men op zoek moeten gaan naar bijkomende mechanismen, die het Gewest een return op de toegekende steun moeten waarborgen.

De Raad vraagt om een bijzondere aandacht te besteden aan de werkelijke toegang van de KMO's en de kleine economische operatoren tot de voorziene steunmaatregelen en dringt erop aan dat men hiervan globale, regelmatige en gedetailleerde overzichten zou opmaken.

De transversale voorwaarden voor de uitvoering van het stadsproject

De Raad acht de meeste transversale voorwaarden voor de uitvoering van het stadsproject van fundamenteel belang en vindt dat deze omwille van hun transversale karakter 'prioriteiten' zouden mogen worden genoemd.

De Raad aanvaardt het principe van de positieve discriminatie van bepaalde gebieden, die een versterkte steun zouden ontvangen. Hij is evenwel van oordeel dat het principe van de 'territorialiteit van de prioritaire tussenkomsten' niet het doorslaggevend criterium voor de toegang tot de overheidssteun mag worden. De Raad pleit voor een globaal beleid voor de overheidssteun aan de verschillende economische sectoren op basis van een sectorale reflectie, die rekening houdt met de respectievelijke bijdrage van deze sectoren aan de realisatie van de inzet, de uitdagingen en de doelstellingen van het GewOP, in nauwe samenwerking met de betrokken sectoren.

De Raad stelt vast dat de perimeters voor prioritaire tussenkomst voor de handelskernen niet zijn gedefinieerd en vraagt om deze op basis van relevante selectiviteitscriteria te verduidelijken.

Ten slotte betreurt de Raad het feit dat de indicatoren, die in het kader van de 'Besturing van het GewOP' moeten worden aangewend, geen enkele relevante sociaal-economische indicator bevatten.

*
* *